

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a Mgr. Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **K. M.**, zastoupený JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo nám. 18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2019, č. j. OAM-936/ZA-ZA11-ZA10-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 6. 2020, č. j. 13 Az 8/2019 - 28,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e n e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zastavil, pro nepřípustnost, řízení o udělení mezinárodní ochrany dle § 25 písm. i) ve spojení s 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), neboť žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce podal opakovaně.

[2] Stěžovatel rozhodnutí žalovaného napadl žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“). V žalobě požádal o přiznání odkladného účinku z důvodu jeho celkového zdravotního stavu, který je nestabilní, není schopen vstát z lůžka. Svůj byt samostatně nikdy neopouští, pouze v doprovodu manželky nebo syna za účelem návštěvy lékaře. Špatný je i jeho psychický stav. Často zapomíná v důsledku špatné činnosti krevního oběhu a srdečních problémů. Léky mu podává výhradně manželka a poskytuje mu pomoc při hygieně.

[3] Krajský soud odkladný účinek žalobě nepřiznal. V odůvodnění uvedl, že žalobce nepředestřel konkrétní tvrzení a důkazy, ze kterých by byla zřejmá jemu hrozící újma. Z návrhu žalobce nevyplývá, že by jej jeho zdravotní stav ohrožoval na životě. Do práv žalobce by potenciálně zasáhlo až rozhodnutí o jeho správním vyhoštění. Zastavením řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalovaný nerozhodoval o povinnosti žalobce vycestovat z území České republiky.

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byl součástí neúplné kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud stěžovatele proto usnesením ze dne 29. 7. 2020, č. j. 2 Azs 239/2020 – 18, vyzval, aby kasační stížnost doplnil a upozornil jej na skutečnost, že podaný návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti postrádá důvody, pro něž se žádá. Žalobce byl zpraven, že nebude-li návrh na přiznání odkladného účinku

neprodleně doplněn, nebude možno mu vyhovět. Stěžovatel svůj návrh ani do okamžiku vydání tohoto usnesení nedoplnil.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku a po zvážení argumentů stěžovatele dospěl k závěru, že podmínky pro vyhovění tomuto návrhu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. nejsou splněny.

[6] Podle § 107 s. ř. s. *„kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“*

[7] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

[8] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení* před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 38).

[9] Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, její intenzitu a z jakých konkrétních okolností vznik této újmy vyvozuje. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní. Na podporu svých tvrzení proto musí stěžovatel navrhnout dostatečně přesvědčivé důkazy.

[10] V nyní projednávaném případě stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku nijak neodůvodnil, a to ani po upozornění ze strany Nejvyššího správního soudu. Neunesl tedy nejen břemeno důkazní, ale ani prvotní břemeno tvrzení. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že stěžovatel netvrdil, a tím méně prokázal, že by byla naplněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti (vznik nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám).

[11] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Pro úplnost soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

[12] Soud nadto podotýká, že řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není pokračováním řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Krajský soud rozhodnutím o návrhu toto řízení končí a není proti němu přípustná kasační stížnost

(srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2004, č. j. 5 As 52/2004 - 172, č. 507/2005 Sb. NSS). Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak začíná nové řízení. Samotný návrh musí obsahovat důvody, pro něž se žádá. Není úkolem ani oprávněním soudu za účastníka dohledávat či domýšlet tyto důvody či konkrétní okolnosti, které by měly svědčit jeho požadavku vznesenému v návrhu na přiznání odkladného účinku, ať už ze správního spisu či spisu soudního. Naopak, takový postup je soudu zapovězen (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2018, č. j. 1 As 170/2018 - 46).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2020

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu